Știri și Reportagii

Undeva, în cartierul Greenwich Village din New-York, s'a născut în 1898

GENE TUNNEY

Cel mai mare boxeur al lumii a găsit în sport cele mai mari satisfacții posibile

(Continuare din pag. I-a)

decât el, pentruca mai târziu — ironie a soartei! — să moară... tuberculos.

Vom trece și peste admirabilul Jack Dempsey și ne vom opri la cel mai desăvârșit boxeur pe care l-a avut omenirea..

La GENE TUNNEY..

Un irlandez debil

Când, la 15 Mai 1898, Mary «irlandeza», de la al II-lea, a născut un copil, întreg cartierul de emigranți, Greenwich Cillare din New York, a compătimit-o... Și pe ea, și pe «domnul John Tunney», tatăl copilului. Căci «irlandezii» dela al II-lea» aveau o familie grea pe care o întrețineau cu greu.

A crescut micul «Gene» cum a putut — singur în casă, cu părinții veșnic plecați la serviciu — și la 10 ani era cel mai slab și cel mai timid dintre copiii ce se jucau pe maidanul din cartier.

Aci a văzut el primele matchuri de box, matchuri ce se făceau cu mănuși de cârpă și se terminau cu părueli în toată regula.

Gene făcea pe «soigneur»-ul și era mulțumit, astfel, să se numere și el printre cei ce «puneau mahalaua în picioare» cu strigătele lor.

Acasă, însă, nevăzut de nimeni, făcea gimnastică și boxa cu umbra, în speranța că într'o zi, se va mai întrema și el... Și, poate că va boxa pe maidan...

Cu adevărat, cam pe la 12 ani, a început să «boxeze». La început timid, cu adversari mai mici; mai apoi, curajos, cu adversari mai «arătoși».. In timpul acesta și-a dat seama că are mâna stângă puțin mai lungă și a început s'o întrebuințeze în «jab»-uri puternice, cari stăvileau atacurile adversarului... «Jab»-ori cari, peste ani, aveau să întunece gloria marelui Jack Dempsey...

PRIMUL MATCH SERIOS

La 15 ani, Gene era campionul cartierului. Se desvoltase foarte mult și se bucura de stima și simpatia tuturor.

Și când o societate de binefacere a dat o «serbare cu producții spornumit, Gene a fost ales ddnfossoȘ tive», la care își anunțase participarea și Willie Green, un boxeur renumit, Gene a fost ales să servească replica, acestuia din urmă.

Pentru prima oară a îmbrăcat Gene mănuși «veritabile» de box și pentru prima oară le-a simțit... «gustul»..

A mâncat o bătae pe care o ține minte și astăzi, și abia după aceasta a văzut ce însemnează boxul.

Copiii din cartier au rămas deceptionați, dar Gene nu! A arătat omul ăsta, încă de copil, o perseverență neîntâlnită.

S'a antrenat cu asiduitate și — la viitoarea serbare — l-a chemat el pe Green. Acesta a venit zâmbitor și a plecat victorios. Dar «irlandezul» era fericit. Nu mai fusese un simplu «punching-ball», cum fusese prima oară.. Iar Green avea un ochi învinețit!..

Gene s'a antrenat și mai departe și la altă serbare, iată-l din nou în ring față în față cu Green.

De astă dată juriul a declarat match nul.

Când cei doi «rivali» s'au întâlnit, însă pentru a patra oară, pentru nimeni nu era un secret că «irlandezul» va câștiga.

Și Gene a câștigat, spre fericirea prietenilor săi.

Era primul său succes și tot odată un admirabil exemplu al perseverenței..

Voluntar în războiu

A mai boxat de câteva ori, «de plăcere» desigur. Mai ales că succesele sale erau foarte bine apreciate de superiorii săi, la oficiul postal, unde avea serviciu.

In această perioadă de timp, Tunney a învățat să ducă o viață extrem de ordonată, în privința alcoolului fiind un complet abstinent.

Și în acest timp, America a intrat în războiul ce cuprinsese lumea.

Ca toți tinerii de seama sa, Tunney s'a înrolat ca voluntar și iată-l în trupele expediționare din Franța.

N'a intrat în foc, căci între timp măcelul a încetat, astfel că a ajuns la Paris, unde se organizau mari serbări în cinstea trupelor americane.

CAMPION A. E. F.

In «orașul lumină» s'au organizat atunci, campionatele militare de box.

Tunney s'a înscris în competiție și a mers din victorie în victorie. Adversarii cari i-au fost opuși, au căzut, pe rând, secerați de pumnii lui Gene și, astfel, acesta a fost proclamat campion al lui «American Expeditionary Force».

Poate că în acea vreme, lui Tunney i-a fost de mare folos abstinența, căci în timp ce el ducea o viață de perfect sportiv, camarazii săi se distrau din răsputeri în Parisul demobilizat.

Mult s'au străduit după aceasta susținătorii lui Tunney, să organizeze un match între omul lor și marele Georges Carpentier, dar francezul a refuzat. Se săturase să tot boxeze gratis, pe la serbări..

PUGILIST SERIOS

Reîntors în America, Tunney s'a văzut în situația de a-și alege o profesie. Voia să redevină funcționar la oficiul postal unde avusese serviciu mai înainte, dar prietenii săi l-au sfătuit să se facă boxeur.

Și Tunney i-a ascultat.

A devenit profesionist și primii bani au fost câștigați ca și primele matchuri, ușor.

Familia sa, protesta. Voia să-l vadă alegându-și o profesie cu o mai bună reputație socială, dar protestele erau zadarnice.

Gene se îndrăgostise de box.

In pădurile sălbatice din Far-West

In primul an de profesionism, Tunney a susținut opt matchuri, cucerind tot atâtea victorii.

Dar nu era mulțumit. Își dădea seama că mâinile îi sunt încă prea subțiri, prea fragile pentru un match mare.

Și atunci a luat o hotărîre rapidă: s'a retras într'o pădure sălbatecă din Far-West și aci, a tăiat zilnic lemne și a făcut lungi excursii timp de șase luni de zile.

Dar nu numai atât. Tunney și a luat cu el, o mulțime de lucrări despre box, precum și diferite manuale de anatomie, pe cari le-a studiat cu deamănuntul.

Astfel, a aflat el o mulțime de puncte vulnerabile pe cari le are corpul omenesc, lucru care i-a servit enorm în obținerea viitoarelor knock-out-uri.

Când a revenit la New York, Tunney era boxeur complet...

CAMPION AL AMERICEI

De aci înainte, cariera lui Tunney a fost un vis.. Un vis presărat cu stelele viitorilor și luceafărul unui titlu.

Căci, la 13 Ianuarie 1922, Tunney a cucerit titlul de campion al Americei la categoria semi-grea.

Ziarele se entuziasmau.. Pentru prima — și din nefericire, ultima oară, — americanii aveau ocazia să vadă în ring, un om care cunoștea nobila artă în toată amploarea ei. Un pugilist care, în cursul unui match, făcea uz de toate loviturile cunoscute și clasificate în manualele de box.

Și Gene era un intelectual desăvârșit. Studia filosofia și dreptul..

«Pot să termin oricând o citație din Shakespeare, aplicând un upercut», declarase el unui gazetar. Și această frază, conținea poate ideal sportului: să ajungi la perfecțiunea fizică și în acelaș timp să ai un suflet și o minte, pline de lumină..

SINGURA INFRANGERE..

Un pugilist a reușit însă să-l învingă odată pe Gene Tunney.. Singura înfrângere a celui mai desăvârșit boxeur...

Evenimentul s'a petrecut la 24 Mai 1922, la Madison Square Garden, în joc fiind titlul continental deținut de Tunney.

Campionul era în forma sa obișnuită. Adică, admirabilă.

Adversarul său, Harry Greb era un pugilist de prima clasă. Era supranumit «moara de vânt» din cauza rapidității cu care lovea. Se mișca cu agilitatea unei fantome și loviturile sale rapide și grozav de puternice se abăteau ca o furtună, asupra rivalului.

Gene nu se aștepta la o replică atât de violentă.

Chiar la primul sunet de gong, Greb se repezi la adversarul său și îi aplică o formidabilă directă în nas, lovitură care provocă o dublă fractură a osului nasal. Sângele începu să curgă din belșug și înainte ca Gene să aibă timp să se reculeagă, o lovitură precisă de stânga îi deschidea arcada sprincenii, iar o altă directă îi tăia o nouă rană deasupra celuilalt ochiu.

Campionul era în forma sa obișrănile deschise, cu fața și pieptul inundate de sânge, a continuat să lupte.

Cincisprezece reprize de pumni și sânge...

Cămașa arbitrului devenise roșie din cauza sângelui cu care era stropită.

Când a terminat matchul, Tunney nu mai era campion. A avut puterea să părăsească ringul, apoi a leșinat din cauza imensei pierderi de sânge.

Era singura înfrângere a carierei sale.

Et bine, vă reamintiți ce-a pățit Willie Green, acel «învingător» din copilăria lui Tunney? Despre perseverența aceea pe care Tunney o avea încă de pe atunci...

Și Harry Greb a avut aceiaș soartă.

De patru ori a mai boxat cu Tunney și de patru ori a fost învins...

Patru victorii în cari Tunney și-a arătat strălucita sa superioritate...

MATCHUL CU CARPENTIER

Deși nu e trecută la loc strălucit în analele boxului mondial, deoarece în joc nu era nici un titlu mondial, totuși marile competențe din lumea pugilistică, au decernat întâlnirei dintre Tunney și Carpentier, titlul de «cea mai frumoasă dispută de box».

Matchul a avut loc la Polo Grounds, în fața a vreo 50.000 spectatori.

In ring, boxau — spre entuziasmul publicului — doi oameni cari cunoșteau tainele boxului, atât cât omenește e posibil.

Lupta era rapidă, iar magistralele schimburi de lovituri, smulgeau aplauze delirante.

Cu cât matchul se apropia de sfârșit, însă cel mai bun din doi, domina mai mult.

Și cel mai bun, era Tunney.

Carpentier s'a prăbușit în repriza 10-a. La fel în cea a 12-a, precum și în cea următoare.

In repriza 14-a, Tunney își plimba adversarul prin toate colțurile ringului. Și când găsi momentul potrivit, îi aplică o directă la stomac, exact sub coaste, lovitură care are ca efect o paralizie parțială a corpului. Era o lovitură studiată de Tunney, după manualele de anatomie.

Carpentier se prăbuși inert. Tunney se retrase într'un colț, iar arbitrul începu să numere..

O secundă.. două.. trei..

Gongul răsună prelung.

Carpentier fusese salvat dela k. o.

Pauza trecu repede și gongul sună începutul ultimei reprize.

Livid, cu mâinile în jos, francezul înaintă șovăind spre mijlocul ringului.

Tunney îl privi cu milă. Să-l lovească? La ce bun! In fața sa se afla un om pe care ți-ar fi fost milă să-l lovești.

Arbitrul îi privi pe amândoi. Înțelese totul și opri matchul..

Gene Tunney fu declarat învingător prin k. o. technic, asupra lui Georges Carpentier..

O victorie care îi deschidea drumul spre îndeplinirea unui vis: titlul mondial...

Matchul cu Dempsey

A trebuit ca Gene Tunney să mai cucerească 10 victorii, pentruca să fie recunoscut ca challenger oficial a lui Jack Dempsey.

Matchul avu loc la 23 Septembrie 1926, cu ocazia expoziției mondiale din Filadelfia.

Tunney s'a urcat primul în ring. Era simpatizat de public, dar puțini erau cei ce îi acordau vreo șansă în fața formidabilului Jack care de șapte ani producea vid în jurul său. Lângă secunzii lui Gene se afla și Harry Greb, singurul său învingător, care îi devenise bun prieten și care pariase o sumă foarte importantă pe șansele lui Gene. Lucrul acesta îl încuraja nespus pe Tunney.

Intr'o parte a ringului, Estelle Taylor, cunoscuta actriță de cinema și soția lui Jack Dempsey, îi arunca lui Tunney priviri compătimitoare.

Era sigură de victoria lui Jack.

Tunney se simțea stingherit sub ploaia de lumini. Aceasta din cauză că Dempsey întârzia să apară în ring...

Și campionul a întârziat nu mai puțin de 18 minute. Era o tactică a lui de a-și enerva adversarul. Lucru care, însă, nu i-a reușit cu Tunney.

Niciodată Dempsey nu fusese mai vesel în ring, ca în seara aceia. Glumea cu secunzii, strânse râzând mâinile arbitrului și pe cele ale lui Gene.

Arbitrul le dădu ultimele instrucțiuni, pe cari cei doi adversari le ascultară în tăcere.

Ultimele secunde..

Gongul sună și cei o sută treizeci re mii de spectatori dădură drumul unui murmur de mulțumire. Reporterii își ridicară tocurile, opertorii cinematografici începură să ruleze, telefonia și telegrafia fără fir intrară în acțiune..

Cei doi giganți ai ringului începeau lupta pentru titlul mondial.

A fost o luptă îndrăcită. Timp de 10 reprize se schimbară lovituri de ciocan, Tunney arătând o superioritate care se prefăcea în puncte pe tabelele de punctaj ale judecătorilor și în lacrimi, printre genele frumoasei Estelle Taylor.

In ultimul round, superioritatea challengerului fu sdrobitoare. Dempsey fu purtat prin corzi și în ultimul minut — extenuat — căzu în genunchi. Gongul final îl scăpă din mâinile teribilului său adversar.

In mijlocul uralelor, Tunney fu proclamat campion mondial. Dempsey, într'un superb gest de cavalerism, îl îmbrățișă, felicitându-l.

Apoi, cel care șapte ani a fost regele boxului, părăsi ringul. Un secund voi să-i pună un șervet pe fața însângerată, dar Dempsey, mândru, refuză și plecă spre cabină, cu fruntea sus.. In cabină, însă, spun martorii, a plâns.

Cerându-i-se părerea, asupra comportării lui Dempsey, Tunney a declarat următoarele: «A luptat și a pierdut ca un adevărat sportsman. Când a părăsit ringul, mergând drept și mândru, se socotea încă a fi campion, în sinea lui și probabil că așa va rămâne pentru totdeauna. Un om plin de demnitate».

VEDETA DE CINEMA

Ajuns campion mondial, Tunney n'a mai putut boxa atât de des ca înainte. Spre a nu se plictisi, întocmai ca Dempsey, Gene a acceptat oferta unei case de filme și a turnat în «Pumnul de fier», un film în două serii, în care Tunney întruchipa un erou îndrăgostit, cu dușmani mulți și forță în pumni.

Filmul a însemnat o frumoasă afacere pentru casa de filme — aceasta având în vedere popularitatea de care se bucura Tunney, dar acesta n'a mai acceptat nici în ruptul capului să filmeze a doua oară.

Motivul: se apropia revanșa cu Dempsey.

ULTIMELE MATCHURI.. ULTIMELE VICTORII..

Matchul revanșă a avut loc după 364 de zile, dela disputarea primei întâlniri.

Sub privirile disperate ale soției sale, «Jack fără frică» a gustat din nou din cupa înfrângerii... «Jab»-urile de stânga ale lui Gene îl distruseseră..

Tunney nu mai găsea adversari. In schimb, devenise arhi-milionar. Îi venise gust de o viață mai burgheză. De un cămin al lui.

In acest timp a fost provocat de Tom Heeney, o nouă speranță americană.

Gene nu voia să se eschiveze. N'ar fi fost un campion cinstit... Deaceia a acceptat provocarea, îmbogățindu-și astfel palmaresul cu încă o victorie prin k. o. și averea cu câteva sute de mii de dolari.

Alte angajamente nu i-au mai venit. Dar nici nu le-a așteptat.

Și-a înfăptuit căminul visat și a săvârșit un gest fără precedent în istoria campionatului mondial: a abandonat titlul și boxul în plină glorie.

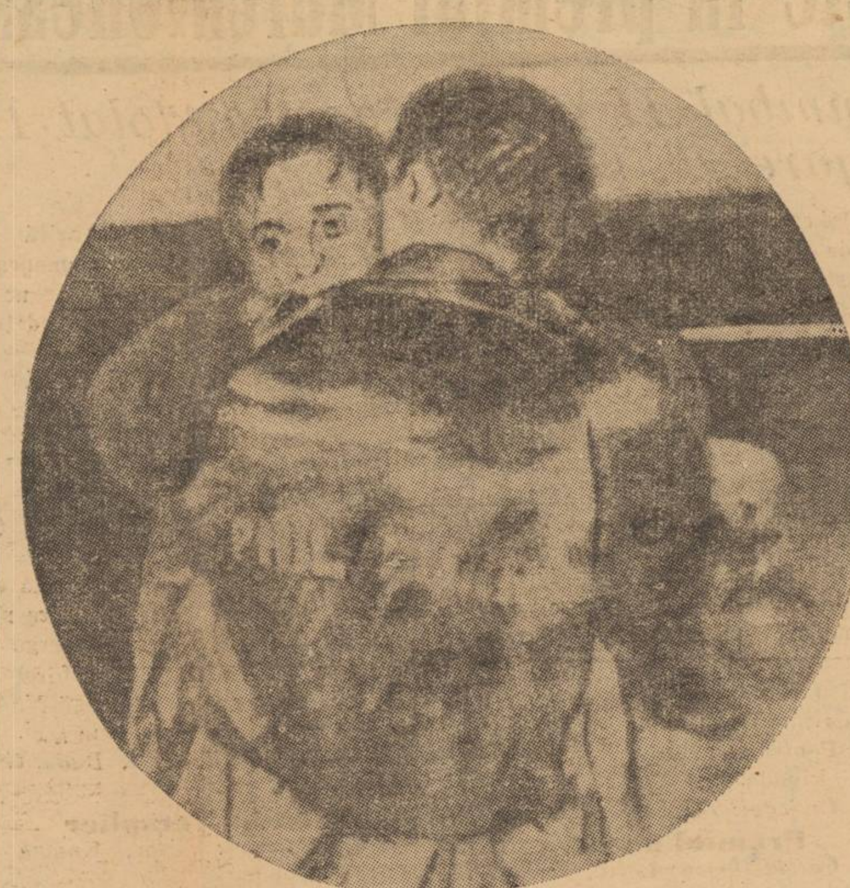
Astăzi, Gene Tunney e în patria lui, o cunoscută personalitate... politică. Ține conferințe și e... rentier deoarece a știut să-și administreze admirabil imensa-i avere, câștigată prin box. Nu vrea, însă, cu nici un chip ca micul său Bill care a împlinit de curând 10 anișori, să se facă boxeur.

Pe amicii săi din copilărie nu i-a uitat și adesea când are invitat la masă pe câte unul din ei, își deapănă împreună, amuzându-se, amintiri de pe maidanul din Greenwich Village. Cartierul emigraților, însă nu-l mai poate vizita, căci nu mai există. In locul acestuia s'a ridicat un fel de «cartier latin», unde locuesc artiști, pictori, muzicanți etc. și unde localurile sunt deschise încontinuu.

Un cartier în care abstinența e o noțiune necunoscută.

Abstinența care la Gene Tunney a fost o virtute..

COSTIN PAUN

SECȚIA DE TIR SECȚIA DE HOCKEY, SKY ȘI PATINAJ

iată care vor fi preocupările momentane ale conducerii clubului Politechnica din Timișoara

Gruparea polisportivă Politehnica, din Timișoara, anunță pentru sezonul de iarnă un program sportiv extrem de bogat. In legătură cu aceasta, putem anunța că, actualmente conducătorii secțiunilor de hockey, ski și patinaj lucrează pentru temeinica pregătire a acestora precum și la alcătuirea programelor întâlnirilor pe cari le vor susține fie la Timișoara, fie în provincie.

Echipa de hockey trece prima la lucru

Secțiunea de hockey va inaugura programul la începutul lunei Ianuarie când urmează a juca în Capitală, în compania selecționatei juniorilor. Trebue să menționăm că echipa timișoreană se prezintă destul de bine în rândurile sale figurând: Moraraș, Bublic I și II, Stavrescu și Viorel Băiatu și numeroși alți studenți din Cluj cari își urmează cursurile acum la Timișoara.

Acești jucători se pregătesc continuu sub supravegherea antrenorului Sângeorgian în vederea jocului dela București.

Secțiunea de sky se antrenează pe Muntele Mic.

Cea de a doua secțiune a sporturilor de iarnă lucrează sub conducerea d-lui Arnăutu, instructorul pentru educație fizică al Politechnicei.

Antrenamentele skyorilor universitari au loc pe Muntele Mic.

Crearea secțiunei de patinaj

Încă dela 15 Decembrie terenurile de tennis ale Politehnicei au fost transformate în patinoare.

In prezent, se procedează la selecționarea elementelor pentru alcătuirea unei echipe ce urmează a concura la campionatele de patinaj artistic din iarna aceasta.

Secțiunea de tir

In urma acordării de către d. O. Chețan conducătorul sportului universitar a unui număr important de arme și revolvere necesare antrenamentului de tir, vechea secțiune va lua o mare amploare. Politechnica având unul din cele mai moderne și bine utilate poligoane din țară, — care e pus, deocamdată, la dispoziția premilitarilor timișoreni. Secția e condusă de d. Brahouschi.

In Ianuarie la Timișoara

Un match amator de box

București-Galați-Timișoara

TIMIȘOARA, 28 (prin telefon). — Asociația sportivă locală CFR, secția box, intenționează organizarea unei mari gale amatoare, în cursul lunei Ianuarie.

Această gală ar urma să programeze cei mai buni boxeuri din București, Galați și Timișoara, fiind deci, un fel de match triunghiular între echipele celor trei orașe.

Reorganizarea sportului german din România

Se vor forma centre puternice la Timișoara, Sibiu, Brașov, Arad, etc.

Am anunțat la timp că echipele germane care activau în campionatul districtual al Timișoarei s'au retras, pentru a activa în cadrul unei competiții separate.

Din motive pe care încă nu le cunoaștem, campionatul cluburilor germane de football din Timișoara a fost suspendat.

*

Scopul organizării acestui campionat era selecționarea de elemente în vederea întăririi cadrelor clubului timișorean Rapid, care urma să devină un club de mare suprafață în footballul românesc.

Acum însă...

SIBIU BRAȘOV, ARAD...

Aceasta nu înseamnă totuși că activitatea sportivă a grupului etnic german din România ar lâncezi. Ferita sfântul.

In convorbirea pe care a avut-o cu corespondentul nostru din Timișoara, unul din fruntașii mișcării sportive germane locale, a declarat că se intenționează creearea câtorva mari centre. Și anume, urmează a se creea cluburi puternice la Sibiu, Brașov, Arad și, bineînțeles, Timișoara.

In acest scop vor fi folosiți jucătorii de suprafață cari activează în cluburile românești:

Printre aceștia figurează: Reuter, Hoffman, Klimek, Büchear, Persam I și II, Haas, Eichler, Kohl, etc., etc.

HAAS PARASEȘTE RIPENSIA

Dar timișorenii au găsit, la Lupeni, un tânăr de mare valoare

TIMIȘOARA 28 (prin telefon). — Conducerea clubului local Ripensia, a hotărît în ultima ședință de comitet să pornească o serioasă acțiune în vederea reîmprospătării cadrelor pentruca, echipa să-și poată recăpăta astfel strălucirea din trecut.

HAAS PARASEȘTE RIPENSIA

Aceasta cu atât mai mult că unul din elementele sale de valoare, una din speranțele ripensiste, Haas urmează a-și părăsi din vara anului 1941, actuala grupare.

Motivul?

Haas e german și, conform înțelegerii intervenită între conducerea OSR și șeful mișcării sportive a gruului etnic german din România, toți sportivii germani legitimați pentru cluburile românești vor trebui să primească deslegarea, în epoca transferărilor, fără nici un fel de dificultate.

O EXTREMA DE MARE VALOARE

Conducătorii timișoreni au pornit deci la... lucru. Și nu le-a fost în zadar oboseala, căci, ei au găsit, doecamdată, un jucător.

E vorba de o extremă dreapta, un tânăr de excepțional talent, despre care se spune că reamintește epoca de glorie a lui Bindea.

Un amănunt în plus: acest tânăr activează la Lupeni. Legitimarea lui e aproape certă și când va fi introdus în formație el va produce senzație.

Atletismul în slujba națiunii

D-l. Teodor Popocici, directorul atletismului și gimnasticei, va vorbi astăzi la radio în cadrul conferințelor sportive, la ora 19 despre «Atletismul în slujba națiunii».

Pentru România legionară.

D. A. G.

Selecționata română de hockey susține azi primul match în Slovacia

...contra echipei reprezentative a orașului Bratislava

Astăzi urmează să aibă loc la Bratislava, în Slovacia, primul match de hockey al reprezentativei Capitalei.

Echipa română urmeanză a întâlni selecționata orașului Bratislava.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STRADA ING. ANGHEL SALIGNY. No. 2 Telefon 3 26.69